Curriculum vitae

INFORMAȚII PERSONALE

Diana-Iulia OLAC

020923 Bucuresti (România)

0721260967

office@biroudeavocatura.ro

POZIȚIA

Consiliul Baroului Bucuresti

EXPERIENȚA PROFESIONALĂ

01/12/2000 **Avocat**

Baroul Bucuresti (România)

EDUCAȚIE ŞI FORMARE

2005–2007 **Masterat in "Economia proprietatilor imobiliare"**

Academia de Studii Economice, Bucuresti (România)

2000–2001 **Studii postuniversitare de specializare de "Drept privat"**

Facultatea de Drept Universitatea Bucuresti, Bucuresti (România)

1995–1999 **Facultatea de drept Universitatea Bucuresti**

Bucuresti (România)

1990–1994 **Colegiul National "Constantin Diaconovici Loga"**

Timisoara (România)

© Uniunea Europeană, 2002-2019 | http://europass.cedefop.europa.eu

Program electoral – Adunarea Generală de Alegere a Organelor de Conducere a Baroului București 2019

Numele meu este **Diana-Iulia Olac** și candidez pentru demnitatea de **Consilier in cadru Consiliului Baroului București.**

Sunt absolventa a Facultății de Drept a Universității București, sunt avocat litigant de peste 18 ani și avocat asociat in cadrul Olac, Becheanu SCA.

În fiecare zi mă lovesc de aceleași greutăți de care se lovesc majoritatea avocaților din București: **ore de muncă nesfârșite, în schimbul unor venituri nesatisfăcătoare, în condiții de munca dificile și cu obligații de plata catre Barou, CAA și stat exorbitante**. Multe dintre aceste probleme poti fi ușor și rapid rezolvate chiar de catre Baroul București.

De aceea, m-am decis să candidez pentru demnitatea de Consilier. Din interiorul Consiliului, voi pune în discuție acele teme care sunt importante pentru noi toți și voi milita pentru soluții practice pentru problemele reale și uzuale ale majorității avocaților Bucureșteni.

Te invit să mă susți în acest demers, să participi la Adunarea Electivă din 4 Mai și să îmi acorzi votul tău!

Mai multe despre mine și despre proiectul meu pe www.diana-olac.ro

Priorități și Soluții

1. Creșterea veniturilor avocaților

Problema

Majoritatea avocaților din București realizează venituri mici.

Această realitate este ușor observată de cei mai mulți dintre noi. Orele lungi pe care suntem nevoiți să le lucrăm, numărul mare de sarcini pe care le îndeplinim

în fiecare zi, faptul că deseori suntem obligaţi să prioritizăm munca înaintea timpului petrecut cu familiile noastre, faptul că, indiferent de vârsta noastră, nu ne gândim niciodată realist la posibilitatea de a ne pensiona – toate acestea indică un nivel al veniturilor complet nesatisfăcător.

Iar **această chestiune nu este doar o senzaţie sau o percepţie eronată; statisticile demonstrează faptul că, într-adevăr, veniturile noastre – ca profesie – sunt modeste.**

Bucureştiul, oraşul în care noi profesăm, depaşeşte oraşe europene importante precum Madridul sau Berlinul în ceea ce priveşte PIB-ul pe cap de locuitor, situându-se concomitent la un nivel comparabil al costurilor de trai. Cu toate acestea, veniturile medii ale unui avocat bucureştean sunt de doar 60% din veniturile unui avocat din Madrid şi la jumătate faţă de cele ale unui avocat din Berlin. În fapt, chiar şi veniturile medii ale unui avocat din Sofia sunt mai mari decat veniturile noastre.

Situaţia veniturilor este paradoxală inclusiv prin raportare la efortul mental şi fizic consistent pe care noi, avocaţii, suntem obligaţi prin rigorile profesiei să îl exercităm zi de zi, săptămână de săptămână şi an de an. Statisticile arată că există multe ale profesii similare din punct de vedere al solicitărilor intelectuale şi fizice care obţin în Bucureşti venituri superioare (inginerii mecanici sau finanţiştii, de exemplu). Majorările salariale din sectorul bugetar au facut ca inclusiv un judecător stagiar să obţină venituri nete superioare mediei veniturilor avocatului bucureştean.

Statisticile arată şi o creştere semnificativă în ultimii ani a numărului de avocaţi care se înscriu din motive financiare în cadrul SAJ. Această tendinţă este absolut ingrijorătoare în contextul în care, chiar şi în urma celor mai recente majorări ale onorariilor ce se pot obţine în acest sistem, veniturile avocaţilor care sunt obligaţi să profeseze astfel sunt absolut derizorii.

Situaţia veniturilor este profund inechitabilă, afectează majoritatea avocaţilor din Bucureşti şi trebuie rezolvată cu prioritate.

Solutiile

In calitate de Consilier al Baroului Bucureşti, voi milita pentru următoarele **3 soluţii practice**:

a) Stabilirea unor onorarii minimale pentru toate tipurile de servicii juridice prestate de avocaţi.

Valoarea acestor onorarii ar trebui să fie exprimată procentual prin raportare la venitul mediu net din Bucureşti, întrucât acest indicativ este actualizat anual de catre Institutul Naţional pentru Statistică şi reflectă puterea economică reală a clienţilor noştri.

De asemenea, valoarea pentru fiecare serviciu juridic în parte ar trebui stabilită prin raportare la volumul total de muncă pe care un avocat obişnuit îl poate desfăşura într-o zi de muncă de 8 ore, astfel încât, chiar utilizând doar onorariile minimale, veniturile unui avocat care lucrează o „normă întreagă" în fiecare zi să fie suficiente şi decente.

b) Reglementarea unui onorariu de tip „retainer" pentru orice fel de serviciu juridic. Acest onorariu ar reprezenta costul nerambursabil al angajării avoatului respectiv şi ar trebui intotdeauna achitat în avans.

În acest fel, avocaţii sunt protejaţi din punct de vedere financiar de clienţii rău-platnici sau de cei care se răzgândesc dupa contractarea unui avocat şi renunţă intempestiv la serviciile sale.

c) Abrogarea interdicţiilor stautare privitoare la pretinderea şi oferirea de onorarii ori comisioane în schimbul recomandării şi procurării unui caz.

În condiţiile actuale ale art. 174 ale Statutului profesiei, nu există niciun fel de beneficiu practic pentru un avocat care refuză preluarea unui caz (indiferent dacă este vorba despre considerente profesionale sau unele practice) în a recomanda clientului angajarea unui alt confrate. Aşa fiind, presiunea financiară pe care o resimţim va dicta că majoritatea dintre noi vom incerca să preluam cele mai multe dintre cazurile care ne sunt prezentate, indiferent de aria noastră de expertiză ori de încărcătura de dosare cu care ne confruntăm la momentul respectiv.

În consecinţă, abrogarea acestor prevederi ar oferi avocatilor un stimulent pentru a face astfel de recomandări, cu consecinţa limitării activităţii avocatului în condiţii de sustenabilitate financiară. Cu alte cuvinte, avocaţi cărora li se prezintă multe cazuri vor avea libertatea şi beneficiul financiar de a direcţiona anumite dosare catre acei avocaţi a căror încărcătură de dosare este mai redusa.

2. Condiții de munca decente în instanțe și parchete

Problemele

Condiţiile de muncă ale avocaţilor din Bucureşti sunt complet inadecvate.

In Bucureşti funcţionează 9 instanţe judecătoreşti şi tot atâtea parchete, la care se mai adaugă DIICOT şi DNA, precum şi ONRC. Pentru cei mai mulţi dintre noi, în sediile unora sau tuturor acestor instituţii ne petrecem zilnic mai mult timp decât la birou sau decât acasă. *De facto*, toate aceste instituţii reprezinta locul nostru de muncă.

Cum se poate explica atunci că doar o parte dintre aceste instituţii au un spaţiu dedicat desfăşurării activităţii profesionale a avocaţilor(redus, de regula, doar la un simplu loc de socializare din cauza constrângerilor spaţiale) **sau că doar in sediul Curţii de Apel există o zona de calculatoare dedicată avocaţilor, însă fără vreo imprimantă la care documentele pe care teoretic am putea să le redactam să poată fi imprimate?**

Similar, cum se poate explica faptul că niciuna dintre aceste instituţii nu are locuri de parcare dedicate avocaţilor?

Dar condiţiile noastre de muncă nu sunt inadecvate doar pentru că există constrangeri de ordin logistic, ci şi pentru că există obstacole majore în desfăşurarea activitaţii avocaţiale în cadrul acestor instituţii.

Pentru a lua doar exemplul instanţelor de judecată, **fiecare dintre noi a pierdut zeci, daca nu chiar sute de ore în fiecare an din cauza şedinţelor de judecată interminabile ori aşteptând în aglomeraţia de la arhivele şi registraturile instanţelor** – unde aşa-numita „prioritate" de care se bucură avocaţii se traduce printr-o segregare „pe două rânduri" avocaţi şi justitiabili.

Aceste condiţii de muncă sunt sub-standard din orice punct de vedere, iar situaţia se impune a fi remediată în cel mai scurt timp posibil.

Soluțiile

In calitate de Consilier al Baroului Bucureşti, voi susţine următoarele **3 iniţiative**:

a) **Demararea unei activităţi permanente şi susţinute de lobby din partea Baroului Bucureşti pe lângă conducerile instanţelor de judecată în vederea aplicării corecte şi consecvente a dispoziţiilor art. 215 C. Pr. Civ.**

In conformitate cu aceste dispoziţii, instanţele au obligaţia de a fixa intervale orare orientative pentru strigarea cauzelor, iar procesele declarate urgente, precum şi cele în care cel puţin o parte este reprezentată de avocat, se dezbat cu prioritate. În mod absolut firesc, aplicarea acestor doua reguli simple ar reduce substanţial timpul de aşteptare al avocaţilor din şedinţele de judecată. Din păcate, aceste reguli pur şi simplu nu se aplică, situaţie absolut inacceptabilă pentru noi toţi.

b) **Incheierea unor protocoale de colaborare ori modificarea celor deja existente** cu toate instituţiile unde avocaţii îşi desfăşoară activitatea profesională în baza cărora:

- **avocaţii să beneficieze de spaţii adecvate pentru desfaşurarea activităţii profesionale în sediul acestor instituţii.** Toate instanţele din Bucureşti, de exemplu, se găsesc în clădiri de mari dimensiuni, astfel încât alocarea unor spaţii adecvate nu poate fi argumentată ca fiind dificilă din lipsa spaţiului. În aceste spaţii, **avocaţii vor beneficia de echipamente IT atât pentru redactarea documentelor, cât şi pentru imprimarea acestora în sediul acestor instituţii.** Bugetul Baroului Bucureşti poate suporta cu uşurinţă cheltuieli suplimentare în această direcţie.
- **avocaţii să beneficieze de acces prioritar efectiv la serviciile auxiliare ale instanţelor, parchetelor şi altor instituţii, prin stabilirea unor ore de funcţionare în timpul cărora doar avocaţii să aiba acces.**

c) **Incheierea unui protocol de colaborare între Baroul Bucureşti şi Primăria Municipiului Bucureşti pentru alocarea unui număr suficient de locuri de parcare pentru uzul exclusiv al avocaţilor** şi care să deservească fiecare dintre instituţiile unde ne desfăsurăm in mod curent activitatea, astfel cum beneficiază, de altfel, toţi ceilalti participanti la realizarea actului de justiţie – judecători, procurori şi alţi salariaţi ai instituţiilor respective.

Darea în folosiţă a unor astfel de locuri de parcare se va face în mod gratuit pentru toţi avocaţii, Baroul Bucureşti fiind cel care, direcţionând doar o mica parte din bugetul anual de peste 6.5 milioane de lei, va suporta eventualele costuri impuse de Primărie.

3. Taxe mai mici pentru avocaţi

Problemele

Taxele pe care avocatii le achita sunt exorbitante.

Avocaţii achită lunar 11% din venitul brut catre fondurile administrate de CAA, precum si 10% impozit pe profit catre stat. Aceste sume nu par mari la prima vedere, însă ele sunt complet exagerate atunci când se ţine cont de următoarele aspecte:

a) **Cele doua fonduri administrate de către CAA filiala Bucureşti** – fondul de pensii al avocaţilor şi fondul asigurărilor sociale – **realizează un excedent anual (diferenţa dintre venituri şi cheltuieli) de aprox. 10 milioane de euro**.

Aceast excedent este realizat în condiţiile în care CAA achită pensii şi alte cheltuieli sociale în valoare de aprox. 5 milioane de euro şi îţi permite inclusiv „cheltuieli administrative şi gospodăreşti" de aprox. 1 milion de euro pe an. Excedentul este posibil în condiţiile unor astfel de cheltuieli din simplul motiv că nivelul veniturilor realizate din contribuţiile pe care noi toţi le plătim este foarte ridicat, şi anume de aprox. 16 milioane de euro în fiecare an.

În plus faţă de toate acestea, **CAA are un excedent total de la infiintare de aprox. 75 de milioane de euro.**

În aceste condiţii, cum se poate justifica menţinerea cotei de contribuţie de 11% din venitul brut? Chiar şi o scădere la 6% a acestei cote ar face ca bugetul anual administrat de CAA să ramană excedentar.

In acelaşi sens, cum se explică sancţiunile aplicate celor cu întârzieri la plata contribuţiei – majorări de întârziere şi inclusiv suspendarea din profesie? Aceste tipuri de sancţiuni par complet disproporţionate în contextul în care fondurile administrate de CAA nu se află în vreun pericol imediat.

b) **Impozitul catre stat pe care o microintreprindere îl achită este de 1% sau 3% din venit, în funcţie de numărul de angajaţi**. De ce atunci un avocat care profesează în cadrul unui cabinet individual sau a unei societăţi profesionale achită un impozit de 10% din profit? Diferenţele între un cabinet individual şi o microintreprindere cu 1 angajat există doar la nivel legislativ, pentru că, în sens practic, ambele structuri vor desfaşura o activitate economică asemănatoare.

Un calcul matematic simplu arată că, pentru ipoteza în care cheltuielile deductibile sunt de 20% din venitul brut, un avocat plateşte impozit cu 7% mai mult decăt achită o microintreprindere cu cel putin 1 angajat.

Toate aceste taxe datorate de către noi toţi sunt exagerate şi, în beneficiul real al tututor avocaţilor din Bucureşti, se impune modificarea lor in cel mai scurt timp posibil.

Soluțiile

In calitate de Consilier al Baroului Bucuresti, voi sustine urmatoarele **2 initiative**:

a) Scaderea nivelului contributiei catre CAA si eliminarea plafonului pentru contributia maxima.

Calcule matematice simple arata ca fondurile administrate de CAA ar realiza excedent in conditiile unei cote de doar 6% din veniturile brute.

b) Demararea unei activităţi permanente şi susţinute de lobby din partea Baroului Bucureşti pe lângă Parlamentul şi Guvernul României pentru realizarea modificărilor legislative care să aibă drept rezultat asimilarea fiscala a formelor de exercitare a profesiei cu IMM-urile.